

Og derfor er det vores opgave at sikre, at enhver adoption foregår på den mest optimale måde netop for at sikre, at disse børns tarv bliver tilgodeset bedst muligt.

Det var også det, alle partier herinde i Folketinget var enige om, da vi i 1999 var i gang og vedtog den meget gennemgribende revision af adoptionsloven. Og resultatet blev da altså også en lovgivning, der på mange måder var væsentligt forskellig fra det, vi tidligere havde set, og det ønskede vi, og det var vi enige om i det samlede Folketing.

Kl. 15.00

I den forbindelse var der også total enighed blandt alle partierne om, at det var rigtigt at få etableret Adoptionsrådet, og det er stadig væk ikke for rådets skyld, at vi reagerer på det her. Det er jo ikke det, der er afgørende. Næ, det er indholdet af det, rådet rent faktisk skal foretage sig, der er afgørende.

Rådet skal som en fritstående instans ved siden af det almindelige sagsbehandlingssystem følge udviklingen på adoptionsområdet. Det skal medvirke til at skabe debat om generelle og principielle adoptionsspørgsmål, og det var også meningen, at rådet skulle have en særlig opmærksomhed i forbindelse med, hvordan de nye reformer i praksis kom til at fungere. Og så var det også ønsket fra partiernes side, at rådet fik en langt større videnindsamling. Vi er et af de få lande, der faktisk ikke har viden, forskning, på det her område.

Vi havde med det, der ligger i den samlede adoptionslov, fået lavet et adoptionsystem bestående af to søjler. Den ene søjle skulle varetage sagsbehandlingssiden, den anden søjle den bredere politik, debat og initiativskabende funktion, det vil altså sige rådet med justitsministeren som øverste myndighed.

Alt det her var der ikke bare enighed om partierne imellem, næ, det var en forudsætning for det forlig, der blev lavet, at netop også Adoptionsrådet kom med som et element. Man kan jo spørge, og jeg håber, vi fra ministeren får et svar: Er der sket noget nyt på adoptionsområdet, som gør, at ministeren lige pludselig ikke finder det betimeligt at fastholde det? Vi kan ikke se det.

Og når man ser på begrundelserne for at nedlægge rådet, ja, så siges det altså, at det er for prioritere de offentlige udgifter bedre. Skulle man overhovedet gøre det her op i penge, ja, hvad koster det så, og hvad er der sparet i forhold til at lade andre tage over? Altså det er par

hundrede tusinde, og dermed er der formentlig ikke sparet en krone.

Det andet argument er at skabe mere gennemsigtighed. Jeg havde nær sagt: Sikke noget sludder. Det har jo netop været ønsket med det her råd at sikre et uvildigt organ, som kunne sikre os gennemsigtighed, kunne skabe åbenheden. Men så siges det i bemærkningerne, at der ikke har været så stort fremmøde, det har vi også været inde på her tidligere i debatten. Og så vil jeg da godt spørge, hvorfor ministeren ikke, da vi netop ved, at det faktisk er fra den administrative side, at man ikke er mødt op, har strammet op på det. Hvorfor har man ikke bedt de her personer om at tage det her arbejde alvorligt?

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg ikke tror, vi havde set det her forslag, hvis justitsministeren selv havde været part undervejs i vores arbejde med de her store forandringer omkring adoptionsloven. Det tror jeg ikke. Men det kan også være, at det skyldes, at man fra statsministerens side har fået en præstationstrang, så det er mængden af råd m.v., der kan nedlægges, der tæller. Og når man lyttede lidt til spørgetiden i går onsdag, så lød det, som om det er det.

Vi forstår det simpelt hen ikke. Vi fatter ikke, at man fra ministerens side kan finde det rimeligt at afskaffe det her råd af hensyn til de børn, af hensyn til de, der skal adoptere, af hensyn til den viden, vi har behov for at få frem. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt, og jeg håber, at ministeren, efter at have tænkt sig rigtig grundigt om, vil erkende og eventuelt også kunne overbevise statsministeren om, at det her initiativ ikke er så heldigt og dermed vil være parat til at trække det tilbage.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg sad og lyttede meget opmærksomt til fru Lissa Mathiasens indlæg her og ventede sådan hele tiden på, hvornår det så kom, problemet.

Jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen: Hvad er det egentlig for nogle problemer, fru Lissa Mathiasen mener, der opstår nu? Jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen: Hvad er det, der forhindrer organisationer og enkeltpersoner i at rejse en debat om adoptionsproblemer, fordi dette råd bliver nedlagt? Hvad er det, der forhindrer organisationer og enkeltpersoner, der interesserer sig for det her område, i at tage initiativer til, at der bliver nedsat forskningsgrupper, der skal tage sig af at evaluere nogle bestemte problemstillinger, man ønsker skal evalueres?